

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupený L. V., opatrovníci, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 155/2003 - 39 ze dne 27. 9. 2004,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-5776/VL-10-08-2003 ze dne 18. 11. 2003. Tímto správním rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o azyl jako zjevně nedůvodná ve smyslu § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „azylový zákon“). Městský soud v Praze žalobu stěžovatele zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť shodně jako žalovaný dospěl k závěru, že cílem stěžovatelovy žádosti o azyl bylo vyhnout se hrozícímu vyhoštění.

V kasační stížnosti podané dne 18. 11. 2004 k poštovní přepravě stěžovatel navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby uvedený rozsudek zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, a to z důvodů, které stěžovatel označil jako důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně je žalovanému vytýkáno, že neposoudil komplexně všechny důvody, které vedly stěžovatele k žádosti o azyl. Kdyby tak žalovaný učinil, musel by stěžovateli udělit humanitární azyl podle § 14 azylového zákona. Stěžovatel rovněž nesouhlasí s tvrzením, že jeho žádost o azyl byla účelová, resp. že jejím účelem bylo vyhnout se vyhoštění. Soudu je pak vytýkáno, že ve věci rozhodl bez jednání, aniž by si vyžádal stěžovatelův souhlas k tomuto kroku. Stěžovatel rovněž požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že kasační stížnost byla stěžovatelem sepsána a podána osobně. Ke kasační stížnosti nebyla doložena plná moc advokátovi. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 155/2003 - 77 ze dne 6. 5. 2005 byla stěžovateli v souladu s § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s. ustanovena opatrovnice pro řízení o kasační stížnosti, paní L. V.. Soud totiž v průběhu řízení zjistil, že stěžovatel je na adrese, kterou uvedl v kasační stížnosti, neznámý a jinou adresu pobytu se nepodařilo zjistit. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 155/2003 - 81 ze dne 10. 6. 2005 byl návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítnut. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 155/2003 - 83 ze dne 23. 8. 2005, doručeným opatrovnici stěžovatele dne 24. 8. 2005, byl stěžovatel mj. vyzván, aby do spisu doložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat.

Podle ust. § 33 zákona č. 325/1999 Sb. ve znění účinném do 12. 10. 2005 soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v daném případě neznámý pobyt stěžovatele, který již přesáhl dobu 90 dnů, brání meritornímu rozhodnutí ve věci. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné právní zastoupení stěžovatele advokátem, nemá-li sám předepsané vzdělání. Nedostatek povinného právního zastoupení stěžovatele však v důsledku jeho neznámého pobytu nelze odstranit. Ustanovená opatrovnice je sice povinna hájit zájmy stěžovatele tak, aby v řízení neutrpěl újmu, zajisté však po ní nelze spravedlivě požadovat, aby za stěžovatele bez jeho součinnosti sama uzavřela smlouvu o právní pomoci se zvoleným advokátem a následně též nesla náklady jeho právního zastoupení. Opatrovnice zároveň nemá žádnou povědomost o osobních a majetkových poměrech stěžovatele ani příslušné doklady, které by jí umožnily úspěšně žádat o ustanovení advokáta ex offio. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti dle výše cit. ust. § 33 zákona č. 325/1999 Sb. zastavil.

Vzhledem k ust. § 78b odst. 1 azylového zákona, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížností.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu